

ج ۱۷ سُورَةُ الْأَنْبِيَاءِ (مَكِّيَّة)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَقْرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ﴿١﴾
کاتیکدا (زۆربهی) ئەوان بێ ئاگا و غافلن و پشتیان لە ئاینی خوا کردوووە و ڕوو وەرگیرن (لەبەرنامەکەی). مَا
يَأْتِيهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّن رَّبِّهِمْ مُّحَدَّثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٢﴾
پەرەردگار پێنەووە بۆ نایەت کە ئەوان گۆی بیستی نەبوو بن و لەوکاتەدا یاری و گەمە ی پێنەکەن... لَا هِيَّةَ
فُلُوبُهُمْ ۖ وَأَسْرُوا النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ ۖ أَفَتَأْتُونَ السَّحَرَ وَانْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴿٣﴾
دڵەکانیان بێ ئاگا و سەرگەردانە، ئەوانەش کە ستمیان کرد، قسەکانیان شاردهووە (بەنێنی دەیانوت) ئایا ئەمە
تانها بەشەریک نیه وەک ئێوە؟! ئایا ئێوە بەدەم جادووگەرێوە دەچن؟! لەکاتیکدا ئێوە چاوتان هەیه و دەبینن!!
قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٤﴾
خواسیان ئاگادارکرد بۆیە) وتی: پەرەردگارم ئاگاداری هەموو قسە و گوفتاریکە لە ئاسمان و زەویدا و ئەو زاتە
بێسەر و زانیە. بَلْ قَالُوا أَضْغَتْ أَحْلَامٌ بَلْ أَفْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ ﴿٥﴾
بەلکو (شتی تریشیان) دەوت: (وەک ئەوێ کە گوايه ئەم قورئانە): خەوو خەیاڵی بێ سەر و بڤه، یاخود
خۆی هەلی بەستوو، بەلکو ئەو کەسیکی شاعیر، دەبا بەلگە و موعجیزەیک بەنیت وەک پێغەمبەرای
پیشوو!! مَا آمَنْتَ قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾
ئەمان (کە داوای موعجیزەیان کردوو و داوی باوەریان نەهیناوە) لە ناومان بردوون، ئایا ئەمان باوەر دەهینن؟!
ئایا ئەوان باوەر دەهینن؟ وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ فَسَئَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ ﴿٧﴾
ئیمە پیش تو کەسانی ترمان ڕەوانە نەکردوو، جگە لە پیاوانیک (کە هەڵمانبژاردوون)، وەحی و
نیگیان بۆ ڕەوانە دەکەین، دەپرسن لە خاوەنی کتێبەکانی پیشوو ئەگەر ئێوە ئەم راستیانە نازانن. وَمَا جَعَلْنَاهُمْ
جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ﴿٨﴾
ئیمە وە نەبیت ئەو پێغەمبەرانی ئەمان لە پەیکەر و

لاشهیهک دروست کردیٔ که خواردن نهخۆن و ژیاڼی هه‌میشه‌ی‌شمان پێ نه‌به‌خشیوون. **ثُمَّ صَدَقْنَاهُمْ**
الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَّشَاءُ وَاهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ٩ له‌وه‌ودوا به‌ئێنی خۆمانمان بۆ بردوونه‌ته‌ سه‌ر، جا
 رزگارمان کردوون له‌گه‌ڵ ئه‌وانه‌دا که ده‌مانه‌ویٔ و (باوه‌ریان هه‌یناوه) سه‌رکه‌ش و له‌سنور ده‌رچوووه‌کانیشمان
 له‌ناوبردوووه. **لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ** ١٠ سویند به‌خوا بێگومان ئێمه‌ کتێبی‌که‌مان
 ره‌وانه‌ کردوووه‌ بۆتان که یاداوه‌ریه‌ و سه‌ربه‌رزى ئێوه‌ له‌ شوێنکه‌وتنیا‌یه‌تی، ئایا ئه‌وه‌ بیرو هۆشتان ناخه‌نه‌کار و ژیر
 نابن؟ **وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ** ١١ چه‌نده‌ها شارو شاروچه‌که‌مان
 کاول کرد که خه‌لکه‌که‌ی سته‌مکار بوون و به‌دواياندا که‌لانی ترممان هه‌یناوه‌ته‌ مه‌یدانه‌وه. **فَلَمَّا أَحَسُّوا بَأْسَنَا إِذَا**
هُمْ مِنْهَا يَرْكَضُونَ ١٢ جا کاتیک ئه‌و خوا نه‌ناسانه‌ هه‌ستیان کردوووه‌ که تو‌له‌ و سزای ئێمه‌ به‌ره‌و روویان
 هاتوووه‌ و نزیکه‌ یه‌خه‌یان بگریت، ئه‌وه‌ ده‌ست به‌جی رایان کردوووه‌ لێی و سه‌ریان لێشیواوه. **لَا تَرْكُضُوا**
وَأَرْجِعُوا إِلَى مَا أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسْكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَسْأَلُونَ ١٣ ئه‌وسا به‌گالته‌ پێکردنه‌وه‌ پێیان وتراوه‌
 راپه‌که‌ن و بگه‌ڕێنه‌وه‌ بۆ ئه‌و راپواردنه‌ و بۆ ئه‌و مال و حاله‌ی که‌ تیايدا ده‌ژیان، بۆ ئه‌وه‌ی پرس و راتان پێ
 بکریت و کاریک یان ئیشیک چاوه‌رپێتان بکات!! **قَالُوا يَتَوَلَّيْنَا إِنْ كُنَّا ظَالِمِينَ** ١٤ ئه‌وسا به‌ده‌م راکردنه‌وه‌
 ده‌یانوت: هاوار بۆ ئێمه‌ به‌راستی ئێمه‌ سته‌مکار بووین. **فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا**
خَمِيدِينَ ١٥ جا به‌رده‌وام هه‌ر ئه‌وه‌ قسه‌یانه‌، هه‌تا هه‌موویانمان دروینه‌ و خامۆش کرد. **وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ**
وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعَيْنٍ ١٦ ئێمه‌ ئاسمان و زه‌وی، هه‌رچیش له‌ نێوانیاندا به‌گالته‌ (بێ مه‌به‌ست)
 دروستمان نه‌کردوووه‌. **لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهُمْ لَهَوًا لَا نَتَّخِذَنَّهُ مِنْ لَدُنَّا إِنْ كُنَّا فَاعِلِينَ** ١٧ ئه‌گه‌ر بمانویستایه‌ یاری
 و که‌مه‌یه‌ک بسازین، له‌لایه‌ن خۆمانه‌وه‌ ده‌مانسازاند، ئه‌گه‌ر پرپار بیٔ کاری وا بکه‌ین... **بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ**
عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمْ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ ١٨ جا ئه‌وه‌ له‌ ئێمه‌ ناوه‌شێته‌وه‌ به‌لکو
 حه‌ق ده‌مالێن به‌سه‌ر به‌تال و ناحه‌قیداو ده‌ست به‌جی داغانی ده‌که‌ین، هاوارو واوه‌یلا له‌ ئێوه‌، بۆ ئه‌و بوختان
 و قسه‌ نابه‌جیا‌نه‌ی که‌ ده‌یکه‌ن **وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ**

وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿١٩﴾ هەرچی له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدایه هەر خوا خاوه‌نیانه و له خزمه‌تی ئه‌ودان، بێگومان ئه‌و
 فریشتانه‌ی که له خزمه‌تیدان، خۆیان به‌گه‌وره نازانن له په‌رستنیدا و هه‌رگیز ماندوو بێ تا‌ق‌ه‌ت و بێزار نابن له
 ستایشی ئه‌و زاته. **يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْثُونَ ﴿٢٠﴾** به‌رده‌وام به‌شه‌و و به‌رۆژ ته‌سبیحات و ستایشی
 ده‌که‌ن و له‌کاتیکدا ساردبوونه‌وه‌ش روویان تینکات. **أَمْ اتَّخَذُوا عَالِهَةً مِّنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ ﴿٢١﴾** ئایا
 خه‌لکی ناله‌بار په‌رستراوی ساخته‌یان بریارداوه له‌زه‌ویدا و ئه‌و په‌رستراوانه ده‌توانن ژیان بیه‌خشن؟ **لَوْ كَانَ
 فِيهِمَا عَالِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٢٢﴾** ئه‌گه‌ر له هه‌ردووکیاندا (له
 ئاسمان و زه‌ویدا) چه‌ند خوایه‌کی تر هه‌بوایه غه‌یری (الله)، ئه‌وه کاول و وێران ده‌بوون و تیک ده‌چوون
 به‌سه‌ر یه‌کدا، پاک‌ی و بێگه‌ردی بۆ خوا که په‌روه‌ردگاری عه‌رشه، له‌و باس و خواسانه‌دا (که خاوه‌نا‌سان)
 ده‌ی‌لێن (هاو‌ه‌ل بۆ ئه‌و زاته بریار ده‌ده‌ن). **لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ ﴿٢٣﴾** په‌رسیار نا‌ک‌ری‌ت له‌وه‌ی که
 خوا ده‌یکات، له‌کاتیکدا ئه‌وان په‌رسیاریان لێ ده‌ک‌ری‌ت و مو‌ح‌اسه‌به ده‌ک‌ری‌ن. **أَمْ اتَّخَذُوا مِن دُونِهِ عَالِهَةً قُلْ
 هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرٌ مِّن مَّعِيَ وَذِكْرٌ مِّن قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾**
 ئایا ئه‌وانه خوایه‌کی تریان له جیاتی په‌روه‌ردگار بۆ خۆیان په‌خساندووه؟! (یاخود خۆیان ده‌خه‌له‌تێنن و گیلن؟!)
 ئه‌ی پی‌غه‌م‌به‌ر (ﷺ) پێیان ب‌لێ: به‌لگه‌تان به‌ی‌نن له‌سه‌ر ئه‌و بیروباوه‌ره‌تان، من د‌ل‌یام که ئه‌م قور‌ئانه
 یادخه‌ره‌وه‌یه، بۆ ئه‌وانه‌ی که هاو‌ه‌لی من و ر‌ی‌یازی منیان گرت‌وته‌به‌ر، هه‌روه‌ها له به‌سه‌ره‌اتی پی‌غه‌م‌به‌ران و
 قه‌ومه‌کانی پێش منیش ده‌دو‌ی‌ت، به‌لام زۆربه‌ی خه‌لکی حه‌ق و حه‌قیقه‌ت نا‌ناسن و د‌ژایه‌تی ده‌که‌ن و رووی
 لێ وه‌رده‌چه‌ر خێن. **وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾**
 ئێمه پێش تۆ هه‌یچ پی‌غه‌م‌به‌ری‌که‌مان په‌وانه نه‌کردووه، که وه‌حی‌ان بۆ نه‌نارد‌ی‌ت به‌وه‌ی که: بێگومان هه‌یچ خوایه‌ک
 نه‌جگه له من و ده‌ی‌ت هه‌ر من په‌رستن. **وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ﴿٢٦﴾**
 خاوه‌نا‌سان ده‌یان‌وت: خ‌وای می‌ه‌ره‌بان ک‌و‌ری بۆ خ‌و‌ی بریارداوه (فریشته‌کان پ‌و‌له‌ی ئه‌ون)، پاک‌ی و بێگه‌ردی بۆ
 ئه‌و زاته‌یه، به‌ل‌کو ئه‌وانه به‌نده‌ی ر‌ی‌زداری ئه‌ون. **لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿٢٧﴾** ئه‌و
 فریشتانه ئه‌وه‌نده په‌وشت به‌رزن هه‌رگیز (نافه‌رمانی نا‌که‌ن و) قسه له‌قه‌سه‌یدا نا‌که‌ن و له گو‌فتاردا پێشی

ناکهون، ئەوانە بە فرمانی ئەو دەجولێنەو و فرمانی ئە جێبەجێ دەکەن. **يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ**
وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِّنْ حَشِيَّتِهِۦ مُشْفِقُونَ ﴿٢٨﴾ هەر خوا دەزانی ئە خەڵکە لە
 رابوردوودا چیان ئەنجامداوە و لە داهاووشدا چی ئەنجام دەدەن (دنیا و قیامەت، رابوردوو و داهاوو، بۆ ئەو
 زاتە چوونیهکە)، فریشتەکانیش تکاکار نابن تەنها بۆ ئەو کەسانە نەبێت خوا پێی رازیبە و ئەو فریشتانە لە ترسی
 ئەو زاتە ناوێرن هیچ سەرپێچیک ئەنجام بدەن. **وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَٰهٌ مِّنْ دُونِهِۦ فَذَٰلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ**
كَذَٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾ خو ئەگەر یەکیک لە فریشتەکان (لە خوێ غەرپرا بێت) بڵێت: بەراستی منیش
 خوام بێجگە لەو، ئەو پاداشتی دەدەینەو بە دۆزەخ، هەر بەو شیوەیە پاداشتی ستمەکاران و یاخیەکان
 دەدەینەو **أَوْ لَمْ يَرَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا ۖ وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ**
شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٠﴾ ئایا ئەوانەى بیاوهر بوون نه یانینیوو و بۆیان روون نه بوتهو بهراستی ئاسمانەکان
 و زهوی یهک پارچه بوون لهوهدوا لیکنان جیا کردنهو (که ئهمه ئاماژهیه بۆ ئەوێ که ئهم راستهقییه له لایهن
 ئەوانهوه پهی پێی دهبریت)، له ئاویش ههموو شتیکی زیندوو مان فهراههم هیناوه (ئاو زۆربهی پێکهاتهی لهشی
 ئادهمیزاد و زیندهواران و پروهک پێکدههینیت)، ئایا ئەوانه هەر باوهر ناهینن (بهو راستیانه و بهو دهسهلاته بێ
 سنووهی ئیمه)؟! **وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَّعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ**
 ﴿٣١﴾ له زهوشدا کهژو کیوهگمان چه سپاندووه، تا لاسهنگ نه بێت و لار نه بێتهو و ههلیان نه گیریتتهو، له لاپالی
 چیاکان و له دۆلهکاندا ریگا و بانی فراوانمان سازاندووه، بۆ ئەوێ خهڵکی ژیان بۆ خویان دا بین بکهن و
 ههروهها رێیان له گهنجینه و ناز و نیعمهته شاراوهکان بکهوێت. **وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَّحْفُوظًا ۖ وَهُمْ عَنْ**
عَائِيَّتِهَا مُعْرِضُونَ ﴿٣٢﴾ ئیمه ئاسمانان کردووه به سهقفیکی پارێزراو، کهچی ئەوانه پرو وهردهگیرن له ههموو
 نیشانه و بهلگهکانی ئاسمان. **وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ ۚ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ** ﴿٣٣﴾
 هەر ئەو زاتهیه که شهوو روژی بهدییناوه، خوڕ مانگیش دروست کردووه، ههیه کهیان له خولگهیه کدا
 دهسوڕیتتهو (زهوی به دهووری خوړدا و مانگیش به دهووری زهویدا). **وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِّن قَبْلِكَ الْخُلْدَ**

أَفَاِینَ مِتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ ﴿٣٤﴾ ئیمه پېش تو ژبانی هه میشه یی و نه مریمان به هیچ که سیک نه به خشیووه، جا
 ئایا نه گهر تو بمریت، (دوای مهرگی تو) ئه وه ئه وه خه لکه ژبانی هه میشه یی ده به نه سهر و نامرن؟! **كُلُّ نَفْسٍ**
ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُم بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً ۖ وَاللّٰی نَا تُرْجَعُونَ ﴿٣٥﴾ هه موو که سیک ده پیت مردن پچیزیت و
 شه رابی مهرگ بنوشتیت، بیگومان ئیمه ئیوه تا قی ده کهینه وه به شهر و ناخوشتی و به لاو به خپرو خوشتی و دارایی
 و توانایی، سهره نجام ههر بو لای ئیمه ده هینرینه وه (تا پاداشنتان بدهینه وه). **وَإِذَا رَءَاكَ الَّذِیْنَ كَفَرُوا اِنْ**
يَتَّخِذُوْنَكَ اِلَّا هُزُوًا اَهٰذَا الَّذِیْ یَذْكُرُ ءَالِهَتَكُمْ وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمٰنِ هُمْ كٰفِرُونَ ﴿٣٦﴾ ئه ی پیغه مبه ر
 (ﷺ) کاتیک ئه وانه ی بی باوهر بوون تو ده بینن، هیچ کاریکیان له ده ست نایه ت له گه ل تو ی بکه ن جگه له
 گالته و گالته جاری، (جا به یه کتر ده لین): له کاتیکدا ئه وان هه میشه بی باوهرن به قورئانی خوای میهره بان. **خُلِقَ**
الْاِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ سَاۤوِرِیْکُمْ ءَاٰیَتِیْ فَلَا تَسْتَعْجِلُوْا ﴿٣٧﴾ ئه وهنده ئینسان به په له تالوکه یه. (ههر
 ده لیت) له په له و تالوکه دروستکراوه، له ئایینده من نیشانه ی و به لکه کانی خوشتان نیشان دده م، جا په له م لی
 مه که ن. **وَيَقُولُوْنَ مَتٰی هٰذَا الْوَعْدُ اِنْ کُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ ﴿٣٨﴾** خوانه ناسان ده لین: باشه، که ی ئه م به لینه دیته
 دی نه گهر ئیوه راستگون؟ **لَوْ یَعْلَمُ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا حِیْنَ لَا یَكْفُوْنَ عَنْ وُجُوْهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ**
ظُهُوْرِهِمْ وَلَا هُمْ یُنصَرُوْنَ ﴿٣٩﴾ نه گهر بی باوهران هه والی ئه و روزه یان بزانیایه (که به رپویه و نزیکه و
 ده خرینه ناو ئاگری دوزه خه وه)، کاتیک ناتوان بلیسه ی ئاگر له دم و چاو و روخسارو له پشتیان دوور
 بخه نه وه، به راستی ئه وانه سه رکه وتوو رزگار نابن (ئه وانه نه گالته یان ده کردو نه بی باوهر ده بوون و نه په له یان
 ده کرد). **بَلْ تَأْتِیْهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا یَسْتَطِیْعُوْنَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ یُنْظَرُوْنَ ﴿٤٠﴾** به لکو قیامه ت کتوپر
 یه خه یان ده گریت و سه رسام و رپسوا یان ده کات، ئه وسا ناتوان به رهنکاری بوهستن و بیگیرنه وه، مؤله تیشیان
 نادریت. **وَلَقَدْ اَسْتَهْزِیْ بُرْسِلٍ مِّنْ قَبْلِکَ فَحَاقَ بِالَّذِیْنَ سَخِرُوْا مِنْهُمْ مَّا کَانُوْا بِهٖ یَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿٤١﴾** ئه ی
 پیغه مبه ر (ﷺ) سویند به خوا بیگومان پېش تو گالته کراوه به پیغه مبه رانی تریش، ئه وسا ئه وه ی ئه وان گالته یان
 پی ده کرد، یه خه ی پیگرتن و به هو ی ئه وانه یانه وه گالته یان کرد. **قُلْ مَنْ یَّکْلُوْکُمْ بِاللَّیْلِ وَالنَّهَارِ مِّنْ**

الرَّحْمَنَ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٤٢﴾ پیاښان بلې: کي دتوانیت ئیوه پیاړیزیت له شهو وړژدا له سزاو تولهی خوی میړه بان، که چی له گهل تهوهدا تهوانه ههمیشه پرو وهرگیرن له یادی پروهردگاریان. اَمَّ لَهُمْ ءَالِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِّنْ دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِنَّا يُصْحَبُونَ ﴿٤٣﴾ یان تهو بی باوه پانه چند خویه کیان ههیه که دتوانن له سزمان رزگاریان بکات جگه له ئیمه؟! (تهو کولکه خویانه) نه دتوانن خویان رزگار بکن و خویان رزگار بکن و خویان سهرجنه، نه پهنا ددریت له لایهن ئیمه وه و نه کومه کیان ده کړیت. بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ وُءَابَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾ ئیمه (به په له توله ناسینین) به لکو تهوانه خویان و باوو باپیرانیان له نازو نیعمه تی دنیا به هره وهر کردوه، هه تا تهمانیان دریژ بوته وه، جا ئایا تهوانه نایین و نازان که به راستی ئیمه ورده ورده دیین و دهسه لاتیان له ملاو لای ولاتیاندا کم ده کهینه وه، (کاتیک ئومه تی ئیسلام شایسته دهیت، خوی بالآ دهست دهسه لاتی روزه لات و روزه لاتا کم ده کاته وه) جا ئایا تهو بی باوه پانه ههمیشه سهرکه وتوو و زالن؟! قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُم بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصَّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذِرُونَ ﴿٤٥﴾ تهی پیغمبر ﷺ پیاښان بلې: به راستی من تهنها له ریگهی وهی و نیگاوه ئیوه بیدار ده کهمه وه، که سائیکش هه ن کهرن له ئاستی حه قدا و سه دای په یامی خوا نایستن کاتیک بیدار ده کړینه وه. وَلَئِنْ مَسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يَوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٤٦﴾ سویند به خوا ته گهر که میک له هالوی سزای پروهردگارت پرویان تی بکات و لیان بدات، تهوه خوانه ناسان به کول ده لین: هاوارو ئاهو ناله بو ئیمه، به راستی ئیمه که سائیکی سته مکار بوین. وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ ﴿٤٧﴾ ئیمه پیوه و تهرازووه کانی دادپه روهی له روزه قیامه تدا داده نیین، جا هیچ کهس به هیچ شیوه یه ک سته می لی ناکریت، ته گهر به قه در تووه خه رته لیه ک (که زور چووک و ورده، کاریکی چاک یان خرابی ته نجام دایت) ده پیینه مهیدان، جا تهوهنده به سه بو ئیمه که ئاوا به وردی حساب و لپرسینه وه ته نجام ده دین. وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَآءَ وَذِكْرًا لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾ سویند به خوا

یتگومان ئیمه به موساو هاروون کتیی ته وراتمان به خشی که جیاکه ره وهی حق و به تاله، ههروه ها پروونکی و
 یادخه ره وه شه بو پاریزکاران... **الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ** ﴿٤٩﴾ ئهوانه له
 پهروه ردگاریان ده ترسن له کاتیکدا که کهس دیار نیه و پهروه ردگاریش لیان په نهانه، ههروه ها ئهوانه له
 قیامت و لپرسینه وه بیمان ههیه (یتگومان ئهوانه له قیامتدا دلیا و ئاسووده و دلخوشن). **وَهَذَا ذِكْرٌ**
مُبَارَكٌ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٥٠﴾ جا ئهم قورئانهش یادخه ره وه یه کی موبارهک و به فەر و پیروزه دامان
 به زاندووه، جا ئایا ئیوه خوتانی لی ویل ده کهن و نایناسن؟! **وَلَقَدْ عَاقَبْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا**
بِهِ عَلِيمِينَ ﴿٥١﴾ سویند به خوا به راستی ئیمه ژیری و هوشمندیان پیشتر به ئیبراهیم به خشی، ئیمه چاک
 ئهومان ده ناسی. **إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلَ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاقِبُونَ** ﴿٥٢﴾ کاتیک به باوک و
 قه ومه کهی دهوت: ئهم بتانه چیه؟! ئیوه هه میشه به ده وریدا دین و ده یانپه رستن! **قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا**
عَبِيدِينَ ﴿٥٣﴾ له وه لامدا (تهنبا به لکه یان ئه وه بوو، که) وتیان: ئیمه باوو باپیرانمان بینووه ئه مانه یان په رستووه.
قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَعَبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٥٤﴾ ئیبراهیم وتی: به راستی ئیوه و باوو باپیرانی ئیوه له
 گومراییه کی ئاشکرادا بوون. **قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِينَ** ﴿٥٥﴾ خه لکه که وتیان: به راست، تو
 حه قیقه تت بو ئیمه هیناوه یان گالته ده کهیت؟! **قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا**
عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٦﴾ ئیبراهیم وتی: (من گالته ناکهم) به لکو دهمه ویت تیتان بگه یه نم که
 پهروه ردگارتان پهروه ردگاری ئاسمانه کان و زهویه و به دی هیناون و من له سهر ئه و بیروباوهره له شایهت و
 ئاگاکانم. **وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَمَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ** ﴿٥٧﴾ ئینجا ئیبراهیم له بهر خو یه وه سویندی
 خوارد و وتی: به خوا نه خشه یه ک ده کیشم و داویک ده نیمه وه بو بته کانتان دوا ی ئه وهی ئیوه به جیتان هیشتن و
 پشتتان هه لکرد. **فَجَعَلَهُمْ جُودًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ** ﴿٥٨﴾ ئینجا هه موو وردو خاش کرد
 جگه له گه و ره که یان، به لکو که گه رانه وه (پرسیار بکهن) و ئیبراهیم راستیان بو پروون بکاته وه.. **قَالُوا مَنْ فَعَلَ**
هَٰذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٩﴾ بت په رستان (که هاتنه وه بینان بته کانیان وردو خاش کراوه) وتیان:

ئەوئە ئەمەى کردوو بە خواکئان، بەراستی لە ستهمکارانه!! **قَالُوا سَمِعْنَا فَتَى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُوَ إِبْرَاهِيمُ**

﴿٦٠﴾ هەندیکیان وتیان: بیستومانە لاویک بە خراپە باسیان دەکات پێی دەلێن ئیبراھیم. **قَالُوا فَأْتُوا بِهِ عَلَى**

أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ﴿٦١﴾ وتیان: کەوابوو بپێن بەبەرچاوی خەلکەو (موحاسەبەى بکەین و لێى

بکۆلێنەو) بانهوانیش ئاگادارین و بپین. **قَالُوا ءَأَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِإِلَهِنَا يَا إِبْرَاهِيمُ** ﴿٦٢﴾ ئیتر چوون

ئىبراھیمیان هیناو لێیان پرسى وتیان باشە، ئەى ئىبراھیم ئایا تۆ ئەمەت کردوو بە خواکئان؟! **قَالَ بَلْ فَعَلَهُ**

كَبِيرُهُمْ هَذَا فَسْأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ ﴿٦٣﴾ ئىبراھیم وتى: (بۆچى لە من دەپرسن، خوۆ بته گەورەكە ساغ

و سەلیمە) نەخیر؛ هەر كارى ئەو بته زلەیه، دە لێیان پپرسن ئەگەر قسە دەكەن و تۆ دەكەن!! **فَرَجَعُوا إِلَى**

أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٦٤﴾ كەمىك داچلەكان و) لە دلى خوێاندا لێكیان دایەو، سەرەنجام

وتیان بە خوێان :بەراستی ئیوه هەمیشە ستهمكارن (ئىبراھیم راست دەكات، ئەمانە ناتوانن بەرگرى لە خوێان

بکەن جوون دەتوانن بەرگرى لە ئیمە بکەن). **ثُمَّ نَكِسُوا عَلَى رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ**

﴿٦٥﴾ پاشان بەسەرشوێرى پاشگەزكرانهو بو بپرو باوهرە كۆنەكەیان وتیان: بێگومان تۆ زانیووتە كە ئەوانە قسە

ناكەن و تۆ ناكەن!! (زۆرزان و كاریبەدەستانیان چەواشەیان کردوونە). **قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا**

يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ﴿٦٦﴾ ئىبراھیم وتى: باشە، ئاخر، چوون شتیك دەپەرستن لە جیاتی خوا كە

ناتوانیت هیچ جوهر قازانج یان زیانیكتان پێ بگەیهنیت، (تەنانەت ئەو تەنەیان توانی بەرگرى لە خویشیان بکەن).

أَفِ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ ئۆف لە دەستان و لەو شتانەش كە لەجیاتی خوا

دەپەرستن، جا ئایا ئەو تێناكەن و بپرو هوشتان ناخەنەكار؟! **قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ**

فَاعِلِينَ ﴿٦٨﴾ هەندیکیان وتیان: ئىبراھیم بسوتینن و پشتیوانی لە خواکئان بکەن، ئەگەر ئیوه شتیكتان بو

دەكریت. **قُلْنَا يِنَارُ كُونِ بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ** ﴿٦٩﴾ خواى گەورە دەفرمویت، ئیمەش فرمانمان دەرکرد

و وتان: ئەى ئاگر ساردو سەلامەت لەسەر ئىبراھیم (هەرچەندە ئاگر سوتینەرە بالام بە فرمانى خوا توانای

سووتاندنى نەماو ئەگەر پەرورەدگار فرمانى بەسەلامەتى نەدايە حەزرەتى ئىبراھیم لەناو ئاگرەكەدا سەرمای

ده‌بوو). **وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَهُمُ الْأَخْسَرِينَ** ﴿٧٠﴾ ئەوانە ویستیان پیلان بگێرن دژی ئیبراهیم ئینجا
 ئیمەش ئەوانمان بە رەنجەرۆترین کەس گێرا. **وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ** ﴿٧١﴾ ئیمە
 ئەویش و - لوط - ی برازایشان پزگار کرد و ناردمان بۆ (ولاتی شام) ئەو سەرزمینەی کە بەرەكەتمان
 بەسەردا پزاندوووە بۆ هەموو خەلکی. **وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ۖ وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ** ﴿٧٢﴾
 هەروەها ئیمە ئیسحاقمان بەخشی بە ئیبراهیم و یەعقوبیش بەنەوێ (وەک زیاده پزیک بۆ ئیبراهیم)، هەر
 یەک لەوانمان کرد بە پیاوچاک و خواناس. **وَجَعَلْنَهُمْ أَيْمَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ**
وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَبِيدِينَ ﴿٧٣﴾ هەموو ئەوانیشمان کردە پێشەواو بە فەرمانی ئیمە
 رێنمووی خەلکیان دەکردو نیکامان بۆ کردن بە ئەنجامدانی کارو کردەوه چاکەکان و پراگرتی نوێژ و زەکات دان،
 (بەراستی) ئەوان هەر ئیمەیان دەپەرست و هەر بەندایەتی ئیمەیان دەکرد. **وَلُوطًا ءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا**
وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبِيثَاتِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَاسِقِينَ ﴿٧٤﴾ بە لوط پێغه‌مبەریش
 حیکمەت و دانایی و زانیاریمان بەخشی و پزگارمان کرد لەو شارێ کردەوه پێسه‌کانیان تێدا ئەنجام دەدا، بێگومان
 ئەوانە قەومێکی نالەبار و خراپ و بەدخوو تاوانکار بوون... **وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ** ﴿٧٥﴾
 ئیمە ئەومان خستە ژێر سایەی رەحمەت و میهربانی خوێمانەوه، بەراستی ئەو لە پزیری بەنده چاک و
 باشەکاندایە. **وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ** ﴿٧٦﴾ یادی نوح
 پێغه‌مبەریش بکەرەوه کاتێک هاناو هاواری بۆ هینلین لەمەو پێش، جا ئیمەش نزامان گیرا کردو خۆی و
 خێزانەکیان لە تەنگانە گەرەکه پزگار کرد... **وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ**
فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٧٧﴾ سەرکەوتنیشمان پێه‌خشی بەسەر ئەو قەوم و هۆزە بەلگە و نیشانه‌کانی ئیمەیان بە
 درۆ دەزانی و برۆیان پێی نەبوو، چونکە بەراستی ئەوانیش قەومێکی نالەبارو خراپ بوون، بە گشتی نوقی
 ئاوی زریانەکه‌مان کردن. **وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَشَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا**
لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ﴿٧٨﴾ یادی داودو سلەیمانیش بکەرەوه کاتێک بریاردارا دەربارەیی ئەو کێلگە کشتوکالیە،

کاتیک که مه‌رو مالاتی خه‌لکی تیایدا بلأو بوونه‌وه به‌شه‌و و زیانیان به کیلگه‌که گه‌یاند، ئیمه‌یش شایه‌ت بووین له‌سه‌ر ئه‌و داوه‌ری و برپاره‌ی ئه‌وان. (له‌سه‌رده‌می حوکی هه‌زره‌تی داوددا رانه‌مه‌ریک زه‌وی و زاری کابرایه‌کی کاولکرد، کابراش چوو سکا‌لای خۆی گه‌یاند داود، ئه‌ویش برپاریدا که هه‌موو رانه‌مه‌ره‌که بدریت به‌ خاوه‌ن زه‌ویه‌که، به‌لام هه‌زره‌تی سوله‌یمانی کوری رایه‌کی په‌سه‌ندتری هه‌بوو وتی: با به‌روبومی مالاته‌که بدریت به‌ خاوه‌ن زه‌ویه‌که تا زیانه‌که‌ی پر ده‌کاته‌وه).

دَاوُدَ الْجَبَالِ يُسَبِّحُنَ وَالطَّيْرُ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ﴿٧٩﴾ جا ئیمه چاره‌سه‌ری کیشه‌که‌مان له سوله‌یمان گه‌یاند، به‌لام هه‌ریه‌که (له‌م باوک و کوره) به‌هه‌روه‌رمان کردبوو له حیکمه‌ت و دانایی و عیلم و زانستی، هه‌روه‌ها بالنده‌و چیاکانیشان له‌گه‌ل داودا ملکه‌چ و فه‌رمانبه‌ردار کردبوو، هه‌مووان پیکه‌وه ته‌سیحات و ستایشی ئیمه‌یان ده‌کرد، ئیمه‌ش ئه‌وه‌مان کرد.

وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ لِيُحْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ﴿٨٠﴾ هه‌روه‌ها ئیمه داودمان فیری دروستکردنی زری و قه‌لغان کرد، تا له توندو تیژی کاتی شه‌ر بتانپاریزیت، ئایا (له به‌رامبه‌ر ئه‌م هه‌موو نازو نیعه‌تانه‌وه) ئیوه سوپاسگوزار ده‌بن؟! **وَلَسَلِيمَنَّ الرِّيحُ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِ رَبِّهِ**

إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ ﴿٨١﴾ بۆ سوله‌یمانیش بایه‌کی به‌هیزو تیژمان ره‌خساند که فه‌رمانی ئه‌و، جاروبار هاتووچۆی ده‌کرد بۆ ئه‌و زه‌ویه‌ی که به‌ره‌که‌تمان به‌سه‌ردا پرژاندبوو و ئیمه به‌هه‌موو شتیک زاناو شاره‌زاین. **وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ يَغْوُصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَافِظِينَ**

﴿٨٢﴾ له په‌ریه‌کانیش هه‌ندی‌کمان بۆ پام هینابوو که چنه‌ ناو بنی ده‌ریاوه (تا گه‌وه‌هر و مرواری و شتی به‌ نرخێ بۆ ده‌ره‌پین) و جگه‌ له‌وه‌ کاری تریشیان ده‌کرد (وه‌کو دروستکردنی کۆشک و ته‌لارو په‌یکه‌رو... هتد) و ئیمه‌ش چاودیریمان ده‌کردن (تا کاره‌کانیان به‌ چاکی ئه‌نجام ده‌ن و زیان به‌خه‌لک نه‌گه‌یه‌ن).

رَبُّهُ أَتَى مَسْنَى الضُّرِّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿٨٣﴾ یادی - ئه‌یوب- یش بکه‌ کاتیک هاناو هاواری بۆ په‌روه‌ردگاری برد (دوای ئه‌وه‌ی ماوه‌یه‌کی دوورو درێژ نه‌خۆش که‌وتبوو، جگه‌ له‌وه‌ پێشتریش مال و سامان و منداله‌کانی تیاچوو بوون) وتی: په‌روه‌ردگارا، به‌پراستی من ئازارو ناخۆشیم تووش بووه، تووش له هه‌موو که‌س میه‌ره‌بان‌ترو له هه‌موو که‌س دلو‌فان‌تریت. **فَأَسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَعَاتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُم**

مَعَهُمْ رَحْمَةً مِّنْ عِندِنَا وَذِكْرَىٰ لِلْعَابِدِينَ ﴿٨٤﴾ جا ئيمه نزامان گيرا کردو به هاواريه وه چووين وهه موو ناخوشي و نه خوشيه کمان له کۆل کرده وه، هه موو مال و منداليان پييه خشيوه و نه وهنده ي تريش له گه لياندا (ده کريت خواي گه وره هه ر هه مان مال و مندالي پيشووي بو زيندوو کرد بيته وه، يا خود نه وه ي نوئي پييه خشييت)، نه وه ره حمه تيکي تاييه تي بوو له لايهن ئيمه وه، ياداوهر يشه بو بهنده خواپه رسته کان (که نه گه ر نه وانيش تووشي به لاو ناخوشي بوون وهک ئه م، له وهودوا نزيان کرد، خواي ميهره بان به هاناو هاواري نه وانيشه وه ده چيت). **وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِّنَ الصَّابِرِينَ ﴿٨٥﴾** يادي (اسماعيل و ادريس و ذوالکفل) يش بکه ره وه، هه ري به که له وان (له تاقیکردنه وه جوړاو جوړه کندا سه رکه وتوو بوون) له خوگرو ئارامگران بوون. **وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٦﴾** ئيمه هه موو يانمان خسته ژير سايه ي ره حمه ت و ميهره باني خو مانه وه، چونکه به راستي نه وانه له چاک و پاکان. **وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغْضِبًا فَظَنَّ أَن لَّنْ نَّقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ أَن لَّا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾** يادي (ذو النون) يش بکه ره وه (که يونس پيغه مبه ره) کاتيک به توره يي په وه رو پشت، گوماني وابوو که هه رگيز دنياي لي تهنگ ناکه ينه وه به لام به پيچه وانه ي گومانه که په وه خوا خسته ي ناو سکی نه هه نگه وه، جا له ناو تاريکايه کاندا، (تاريکاي شه وو ده ر يا و ناو سکی نه هه نگه که دا) هاوارو نزي لي به رز بووه و وتي: په روه ردگارا هيچ خوايه ک نيه جگه له تو، پاکی و بيگه ردي هه ر بو توپه، به راستي من له سته مکاران بووم (کاتيک به بي فه رماني تو قه ومه که م به جي هشت). **فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُجِّي الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾** ئيمه ش به هانا په وه چووين و پرزگارمان کرد؛ له وه غم و په ژاره و ته نگانه په ي که تتي که وتوو، به و شيوه يه ش ئيمانداران پرزگار ده که ين (کاتيک که ده که ونه ته نگانه وه و هاناو هاوار بو ئيمه ده يين). **وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴿٨٩﴾** يادي (زکريا) ش بکه ره وه کاتيک هاناو هاواري بو په روه ردگاري بردو وتي: په روه ردگارا؛ من به ته نه ي مه هيله ره وه (نه وه په کی چاک و پاک يي به خشه) توپش چاکترين زاتيکي له پاش من و هه موو مردوويه ک ده مي نيته وه. **فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ ﴿٩٠﴾** ئينجا ئيمه نزاکه يمان گيرا کردو (يحيي) مان پييه خشي،

هاوسه ره که شپان بو چاککرد که مندالی بی، چونکه به راستی نه وانه چالاک و گورجو گول بوون له نه نجامدانی
 هه موو خپرو چاکه یه کدا و نرای به کولیان ده کرد، به ئومیدی رهمهت و به هه شتی ئیمه و له دوزه خ و خه شمی
 ئیمه ده ترسانو نه وانه هه میسه گهردن که چ بوون بو ئیمه. **وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا**
وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ (۹۱) یادى (مریم) یش بکه ره وه، نه و ئافره ته ی داویتی خو ی به خاویتی
 راگرت، ئیمه ش له و روه ی خاوه نی بووین پیمان به خشی و خو ی و کوره که یان کرد به (موجیزه) و به لکه بو
 هه موو خه لکی. **إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ** (۹۲) خه لکینه! به راستی نه م ئایینه ی
 که نه م پیغه مبه رانه هی ناویانه ئایینه که ی ئیوه یه، که یه ک ئایینه و منیش پهروه ردگار تانم، ته نها من په رستن
وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلٌّ إِلَيْنَا رَاجِعُونَ (۹۳) له گه ل نه وه شدا، له ریازی یه کت ناسی و ئاینی ئیسلام
 لایانداو) به ش به شیان کرد له نیوانی خو یاندا. جو ره ها ده سته و گرو دروست بوو، به مه رجیک هه ر
 هه موو شیان بو لای ئیمه ده گه ری نه وه (له ده ستان ده رناچن). **فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا**
كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ وَكِيلُونَ (۹۴) جا نه وه ی کارو کرده وه چاکه کان نه نجام بدات له کاتیکدا که نه و
 که سه باوه رداره، جا نه وه هه ول و کوششه که ی پشتگو ی ناخریت و به زیاه ناچیت به راستی ئیمه بو ی
 یاداشت و تو مار ده که ی. **وَحَرَامٌ عَلَى قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ** (۹۵) جاریکی تر حه رامه و نه سته مه
 له دانیش توانی هه ر شارو شارو چکه یه ک که کا ولان کردوه، بیگومان ناگه ری نه وه... **حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ**
وَمَا جُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ (۹۶) هه تا نه و کاته ی به ره به سته که ی (ذو القرنین) له سه ر دوو تیره ی
 یا جوج و ما جوج ده کری نه وه (که نه مه ش یه کیکه له نیشانه کانی نزیک بوونه وه ی کو تای دنیا) و نه وانه نه و کاته له
 هه موو کون و که لینی که وه به لی شاو په یدا ده بن و زور ده بن. **وَأَقْرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَرُ**
الَّذِينَ كَفَرُوا يُؤْيِلْنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ (۹۷) نه وسا ئیتر به لینی راستی نزیک
 ده بی نه وه و ده ست پی ده کات، ئینجا ده بینیت چاوی نه وانه ی بی باوه رن نه بله ق و زه ق ده بیت، (بی په روا
 ده لین) هاوار بو ئیمه، چاک غافل بووین له م روژه، له م سه ره نجامه، نه ک هه ر نه وه! به لکو ئیمه هه ر
 سته مکار بووین. **إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ** (۹۸) پاشان پیمان

دهوتریت ییگومان ئیوه و ئەو شتانهی له جیاتی خوا دهتانپهرست سووتهمه‌نی دۆزه‌خن و سه‌لکه بزوتی ئاگر،
دهبیت هەر بچنه ناوی و هه‌میشه تییدان. **لَوْ كَانَ هَؤُلَاءِ ءَالِهَةً مَا وَرَدُوهَا وَكُلٌّ فِيهَا خَلِيدُونَ** ﴿٩٩﴾
هه‌روه‌ها به‌هاوله‌گه‌ران دهوتریت ئەوانه‌ی ئیوه دهتانپهرست ئەگه‌ر خوا بوونایه ئاوا نه‌ده‌خرانه ناو دۆزه‌خه‌وه،
ییگومان هه‌ره‌هموو‌یان (هاوله‌گه‌ران و په‌رسته‌راوه‌کانیان) له دۆزه‌خدا بو هه‌میشه ده‌میننه‌وه. **لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ**
وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾ ئەوانه؛ به‌هه‌ناسه‌ی قورس و لرخه‌لرخ ئاهو ناله‌وه (ژیانی سه‌ختی تیایدا
ده‌به‌نه‌سه‌ر) و مژده و هیواو قسه‌یه‌کی خوش نایستن **إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا**
مُبْعَدُونَ ﴿١٠١﴾ به‌راستی ئەوانه که هه‌ر زوو بریارمانداوه چاکه به‌ییننه‌وه رڤیان (به‌هو‌ی ئیمان و باوه‌رو کرده‌وی
چاکیانه‌وه) ئەوانه دووره په‌ریز کراون له دۆزه‌خه‌وه. **لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا أُشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ**
خَالِدُونَ ﴿١٠٢﴾ قرچه قرچ و ورشه و ده‌نگی بلێسه‌ی نایستن، (به‌لکو ئەوان له نازو نیعه‌متدا) که چه‌زیان لی‌ی
بوو و ئاره‌زوویان ده‌کرد بو هه‌تا هه‌تایی ده‌مین **لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَرَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّيْنَهُمُ الْمَلَائِكَةُ هَذَا**
يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿١٠٣﴾ ئەو به‌خته‌وه‌رانه لیکه‌ومانی گه‌وره و ته‌نگانه‌ی بی سنوور (قیامه‌ت)
تووشی غه‌مباری و په‌زاره‌یان ناکات، به‌لکو فره‌شه‌کان (به‌ پرووی خو‌شه‌وه پيشوازبان لی ده‌کهن و) ده‌لین ئەمه
ئەو رۆژه‌یه که کاتی خو‌ی به‌لینیان پی‌ده‌درا (ئیوه ئیتر رزگار‌تان بوو له ته‌نگانه و ناخو‌شی دنیا، بو هه‌میشه
که‌ونه‌ته خو‌شیه‌وه). **يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعْدًا**
عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ ﴿١٠٤﴾ رۆژیک دی‌ت ئیمه ئاسمان ده‌پیچینه‌وه، وه‌کو چون کتیبی کراوه داده‌خړیت و
ده‌پیچریت‌ئه‌وه هه‌روه‌ک چون له سه‌ره‌تاوه دروستمان کرد، وه‌ک ئەوسای خو‌ی لی ده‌که‌ینه‌وه (بو ئەوه‌ی سه‌ر
له‌نو‌ی به شیوه‌یه‌کی تر دروستی بکه‌ینه‌وه) جا ئەوه په‌یمان و به‌لینی ئیمه‌یه، ییگومان ئیمه ئەو کاره ئه‌نجام
ده‌ده‌ین. **وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرْثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ** ﴿١٠٥﴾ سو‌یند به‌خوا
به‌راستی ئیمه له کتیبی زه‌بووردا دوا‌ی ته‌ورات بریارمان داوه که: ییگومان به‌نده شیاو و چاکه‌کانم ده‌بنه
خاوه‌نی زه‌وی. **إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِّقَوْمٍ عَبْدِينَ** ﴿١٠٦﴾ به‌راستی ئا لهم باسه‌دا مژده‌و راگه‌یاندن بو که‌سانی

خواه‌پرست و به‌نده ملکه‌چه‌کان. وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٧﴾ نئی محمد ﷺ نیمه تۆمان ره‌وانه نه‌کردوو ته‌نجا بۆ ئه‌وه نه‌بیئت که بیته ره‌حه‌ت و به‌ره‌که‌ت بۆ هه‌موو جیهانه‌کان (جیهانی ئاده‌میزاد و گیاندار و رووه‌ک و پهری و... هتد) قُلْ إِنَّمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُهُ وَاحِدٌ فَهَلْ أَنْتُمْ مُّسْلِمُونَ ﴿١٠٨﴾ نئی پیغه‌مبه‌ر ﷺ تۆ بلی: به‌راستی من ته‌نجا ئاگادار ده‌کریم که ینگومان خوی ئیوه ههر خویه‌کی تاک و ته‌نهایه، ئایا ئیوه ته‌سلیمی ئهم بریاره ده‌بن و مسولمان ده‌بن؟! فَإِنْ تَوَلَّوْاْ فَقُلْ عَادَتْكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ وَإِنْ أَدْرَىٰ أَقْرَبُ أَمْ بَعِيدٌ مَّا تُوعَدُونَ ﴿١٠٩﴾ خو ئه‌گهر پشتیان هه‌ل‌کردو گوئیان نه‌گرت (بۆ گوفتارو به‌رنامه‌ی پروون و ئاشکرای تۆ، ئه‌وه پێیان) بلی: من په‌یامی خوام به‌یه‌کسانی به‌هه‌مووتان گه‌یاندوو (هیچ شتی‌کم له‌که‌س نه‌شاردۆته‌وه) من ئیتر نازام ئه‌و هه‌ره‌شه‌یه‌ی که له‌ئیوه ده‌کریت نزیکه‌یان دووره (ده‌رباره‌ی شکستی ئیوه، یان به‌ریا بوونی قیامه‌ت). إِنَّهُ یَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَیَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ ﴿١١٠﴾ دُنیا بن به‌راستی ههر ئه‌و زاته‌خوی ده‌زانیت و ئاگایه به‌گوفتاری ئاشکراو ههر ئه‌ویش ده‌زانیت و ئاگاداره‌له‌وه‌ی که ده‌یشارنه‌وه (له‌کارو کرده‌وتان). وَإِنْ أَدْرَىٰ لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَتَعَ إِلَىٰ حَیْنٍ ﴿١١١﴾ من نازام له‌وانه‌یه ئهم دواخستنی تۆله و به‌لینی په‌روه‌ردگاره بۆ تاقیکردنه‌وه و سزاتان بیئت و رابواردنیکیش بیئت تا کاتیکی دیاریکراو (له‌دنیا‌ی کۆتا ته‌مه‌ندا، یاخود به‌لکو به‌خۆدا چینه‌وه و رپیازی دینداری بگرته‌به‌ر). قُلْ رَبِّ أَحْكُم بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ﴿١١٢﴾ دوا‌ی گه‌یاندنی په‌یامی خوا و گوئی پێنه‌دانی خوانه‌ناسان پیغه‌مبه‌ر ﷺ ووتی: په‌روه‌ردگارا دادگه‌رانه له‌نیوان من و ئه‌مانه‌دا داوه‌ری به‌رموو له‌سه‌ر بنچینه‌ی حه‌ق و راستی، په‌روه‌ردگارمان به‌خشنده و میهره‌بانه‌وه داوای یارمه‌تی لیکراوه بۆ ئه‌وه‌ی سه‌رمان بخات به‌سه‌ر ئه‌و پێناسه‌یه‌ی که ئیوه ده‌یکهن ده‌رباره‌ی خواو پیغه‌مبه‌ر و په‌یامه‌که‌ی